

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Kleisdorff, Letzer FRA: Lange, Julius Henrik (1874-10-27)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Kleisdorff, Letzer FRA: Lange, Julius Henrik (1874-10-27)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 70. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000049.pdf> (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange,*

TIL ADJUNKT L. KLEISDORFF (i

Aarhus

).

Kbhvn., 27. Okt. 1874.

Kære Kleisdorff!

Jeg tror, at jeg tidligere har talt til Dem om Brunn, hvis personlige Bekendtskab jeg havde den Ære at gøre ifjor Sommer. Hans »Geschichte der griech. Künstler« er — uanset ganske enkelte Detailfortjenester — ganske sikkert en grundforkert Bog, et godt og tydeligt Exempel paa, hvad et videnskabeligt Misgreb vil sige, gennemført med den huleste Spidsfindighed og det utaaleligste Haarkløveri og ikke varigere eller holdbarere end et Spindelvæv. Men den er dog i alt Fald lærd og selvstændig. Overbecks »Gesch. der gr. Plastik« er den snakkesaligste Bog, som nogensinde er skrevet. Jeg havde nogen Gavn af den, lige da jeg begyndte at studere, fordi den paa sin brede, ordrige og magelige Maade satte mig ind i en hel Del mig dengang nyt Stof. Den ene Halvdel bestaar s. 71 mestendels i et Opkog paa Brunns Bog og kan derfor ikke fra mit Standpunkt anbefales, og den anden Halvdel i en Monumentbetragtning, som lader overmaade meget tilbage at ønske. I den Henseende forekommer Lübke, der jo ikke saaledes som Brunn og Overbeck er Filolog af Opdragelse, og som derfor ikke har megen Stemme i Behandlingen af de litterære Kilder, mig at være langt sundere og mere klarsynet. En Bog, der fortjener Opmærksomhed, er Overbecks »Die antiken Schriftquellen der gr. Kunstgeschichte«. Det er ganske simpelt et Optræk af Notitserne fra de græske og latinske Forfattere med enkelte for mig meget brugbare Noter og Henvisninger; det er Brunns »Kunstlergeschichte« reduceret til sit Materiale, hvilket er en stor Fordel. Men forøvrigt svarer denne store Citatsamling ikke til sin Titel; thi det er egentlig kun die Schriftquellen der Kunstlergeschichte. Der er i den antike Litteratur uhyre meget Stof til Kunsthistorien, som her ikke er taget med (her er næsten kun det, som nævnes med Kunstnernavne; det øvrige i alt Fald kun ganske spredt og planløst). Imidlertid maatte det vel indrømmes næsten at være umuligt at levere en virkelig fyldestgørende Samling af Kilder til Kunsthistorien. — En Bog, som giver en ganske dygtig Monumentbehandling — mere i lærd end i æsthetisk Betning — er Friederichs: »Bausteine zur Geschichte der griechisch-römischen Plastik«; Friederichs' Udgave af 2det Bind af Schnaases »Geschichte der griech. Künstler« kender jeg kun ufuldstændig; men det maa vel altid betragtes som noget af det fornuftigere, der haves. — Forresten — til hvilken Ende alt det tyske Lærdomskram, der smager saa forbandet lidt græsk? Jeg er fuldkommen enig med Dem i Deres Hensigt, som De engang udtalte, at lade den antike Litteratur og den antike Kunst illustrere hinanden, hvilket er en simpel, redelig og i hvert Fald frugtbar Fremgangsmaade, medens det er og bliver et stort Spørgsmaal, hvad der kommer ud af de mange Forsøg paa at opbygge en antik Kunsthistorie. Nu for Tiden har man kun en saadan i dens groveste Træk; men Kunsten har man Gud ske Lov! De maa ikke anse mig for videnskabelig fortvivlet med Hensyn paa den antike Kunst: jeg tror, at der kan vindes uendelig meget videnskabeligt Udbytte af den, men allermindst s. 72 ved at danne Billeder af dens Kunstnerindividualiteter; de ere tabte og komme ikke igen.

De tror, at en kunsthistorisk Bestillingsmand med ét faar 1200 Kr. Tillæg! Ha! Ha! Ha! Og De er dog Nabo til Bjørnbak. O sancta simplicitas! Spørgsmaalet er blot om fast Ansættelse. Da jeg spurgte Hall, der havde lovet at tage sig af Sagen, om det slet ikke vilde medføre nogen »jordisk Fordel«, greb han Sagen an med en Witz og bad mig foreløbig betragte det som en »rent himmelsk Glæde«. Ja, kunde man leve af Witzer!

Deres hengivne

Jul. Lange.